

følge af konflikten, men det er da også rigtigt, at der er en række steder, hvor der er blevet beskiddt. Det illustrerer sådan set, hvor fuldstændig ansvarsløst det har været med al den privatisering, og det håber jeg da får Socialdemokratiet til at gøre sig nogle overvejelser om hele privatiseringstanken inden for den offentlige sektor.

Men derudover kunne jeg godt tænke mig, at den socialdemokratiske ordfører gav lidt forbrugervejledning til de arbejdere, som formentlig ikke får lov at stemme om det her, men som jo skal tage stilling til, om de vil stoppe strejken. Det er stadig væk arbejderne, der skal gøre det, så kunne hr. Poul Erik Dyrlund ikke forklare, præcis hvad bygningsarbejdere og andre løsarbejdere får ud af det foreliggende forslag i forhold til det mæglingforslag, som de forkastede?

Hvad får de ud af det? Hvad er begrundelsen for, at lige præcis den gruppe bygningshåndværkere, folk, der er arbejdsløse, og folk, som har løsarbejde, skal stoppe deres konflikt? Kan vi ikke få et fuldstændig klart svar med lidt forbrugervejledning til folk, så de ved, hvad de skal gøre på mandag, når de møder på arbejde?

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Jeg vil godt sige til hr. Søren Søndergaard, at i min sidste besvarelse til hr. Ole Sohn erkendte jeg rent faktisk, at der her var en passus, som jeg mener, vi skal kigge på i udvalget for at se, hvordan og hvorledes vi kan håndtere det set i relation til, at det kan være svært for nogle og i særdeleshed bygningsarbejdere at få gavn af dette forslag, som det er formuleret. Det må vi se på, og vi må have nogle drøftelser med ministeren for at se, hvor langt vi kan komme med det.

Så er det til hr. Tom Behnke. Jeg brugte ikke ordet løftestang. Jeg brugte vendingen: Et vift med en vognstang til de parter, der skal forhandle på arbejdsmarkedet.

Og så er det til hr. Frank Aaen, der stiller spørgsmålet, om vi ikke er betænkelige ved, at vi griber ind i denne konflikt. Det har jeg også svaret på tidligere. Jo, vi er betænkelige ved den udvikling, der sker her. Det kan der ikke herske nogen som helst tvivl om, at vi er, og vi havde som sagt meget, meget gerne set, at parterne i fællesskab kunne finde en løsning. Det har vi i øvrigt opfordret dem til gennem en længere periode, og det tror jeg, at samtlige af

Folketingets partier har gjort, men vi er i den situation, at vi kan konstatere, at man ikke har kunnet løfte den opgave.

Fru Jette Gottlieb var også inde på spørgsmålet om de personer, der har løsarbejde osv. Det har jeg svaret på.

Så var der spørgsmålet, om jeg ikke er af den opfattelse, at vi er i gang med at ophæve strejkeretten. Vi har den danske model, som har fungeret glimrende igennem masser af år. Sidst, vi havde konflikt, var i 1985. Vi har haft mange overenskomstsituationer siden, men som det er i alle livets forhold, er der en gang imellem noget, der går galt, og det er den situation, vi er i nu.

Når parterne udtrykkeligt over for arbejdsministeren har givet udtryk for, at de ikke kunne løfte denne opgave, er der kun én ting for Folketinget at gøre, og det er efter min opfattelse, at vi må hjælpe dem.

Det er rigtigt, som hr. Ole Sohn siger, at der er nogle, der lider afsavn under en konflikt, men det, som denne konflikt er ved at udvikle sig til, er jo, at en lang række mennesker, som absolut ikke er omfattet af konflikten, lider afsavn: forældre, som er nødt til at blive hjemme, fordi de ikke kan få passet deres børn i daginstitution, osv.

Jeg må vende tilbage til hr. Holger K. Nielsen lidt senere.

Første næstformand (Birte Weiss):

Så tager vi en ny runde korte bemærkninger, og derefter går vi tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstår det socialdemokratiske synspunkt på den måde, at strejkeretten kun er noget, man ophæver i de tilfælde, hvor den bliver brugt. Det er selvfølgelig også et synspunkt.

I øvrigt vil jeg sige, at jeg er fuldstændig enig i hr. Poul Erik Dyrlands fuldstændig klare beskrivelse af, at bygningshåndværkere, løsarbejdere og folk, der risikerer at blive ramt af arbejdsløshed i løbet af et år, intet får ud af det forslag, der er fremsat her, og derfor kan jeg kun forstå hr. Poul Erik Dyrlands klare konstatering på dette punkt på den måde, at hvis det ikke bliver lavet afgørende om sammen med Venstre og De Konservative – og vi får jo lige om et øjeblik svar på, om det kan ske – er der for disse grupper ingen grund til at genoptage arbejdet på mandag. Det synes jeg sådan set er